

SZAVAK.

Mutatvány a fiatal költőnek *Délibáb* (Szeged 1920)
c. kötetéből.

Szegény szavak, csip-csup beszédek,
Sok csipke, sujtás, szórovátka,
Keresgélisz köztük dúsat, szépet
És szíven sujt a szónak átka.

Mégis leírod: Élet, Álom,
Hűség, Hiúság, Sóhaj, Ének,
Pedig velük bajos bejárnod
A végtelent, s a semmiséget.

Oh összepiszkolt, összevérzett
Papírszeletkéik, szóvirágok,
Szép hitek, vágyak, álmok, vétkek,
Örökvén örök néznek rátok.

Iszonyú örök néznek, néznek,
Hetedhét-titkon hét pecsétek,
S a jégmező lángokban éghet,
Nem moccannak a messzeségek!

Fülek hiába hallgatóznak
Halk hangokra hideg homályban,
Halál taván libeg a csónak,
De nem igaz, hogy ár-apály van.

Oh, nem igaz, hogy szép a szépség,
Hogy jobb a jó és rossz a vétkek,
Nincs Mámor, Csók, Hír, Dal, Dicsőség,
Nem moccannak a messzeségek!

Egyszerre áll és forr az örvény
A sűrű átokszótte éjben,
Nincs külön Szó és külön Törvény:
Az árva kis emberszavaknak
Titkai eltemetve vannak
Az álmodó Isten fejében.

(Szeged.)

TERESCSÉNYI GYÖRGY.